

ΜΑΣΣΑΛΙΩΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΤΟΥ ΠΙΕΡ ΜΑΚ ΟΡΛΑΝ

Ο ΟΡΓΑΝΩΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ

Μάριος Κλίπλ, Μαρσεγγέζος γέννημα και θρέμμα, διηγόταν ένα βράδυ, σ' έναν κύκλο συμπαιρωτών του, τί μπορεί να κατορθώσει ένας άνθρωπος, όταν έχει οργανωτικό μυαλό κι' είναι έξυπνος:

—Είχα ένα φίλο, Έλεγε, 'Αλφόνσο τον Έλεγαν, που μη έχοντας δουλειά, εξήγησε και διορίστηκε επιστάτης - διοικητής ενός νησιού κοντά στην παραλία της Αφρικής. Το νησί αυτό, ήταν ιδιοκτησία ενός πλοίου "Αγγλου, και ο 'Αλφόνσος έπληρεν εξουσιοδότηση να κάνει ό,τι θέλει σ' αυτό, άρχει ν' αυξήσει τα εισοδήματά του.

Πραγματικώς, μόλις έπληξε εκεί, εφάρμοξε πως είχε μυαλό που εγεννούσαν ιδέες. Το νησί ήταν άνεμετάλλευτο, γεμάτο ζούγκλες και θηρία. Πρώτα-πρώτα ο 'Αλφόνσος παρατήρησε πως υπήρχαν εκεί πολλές μέλισσες. Μα το μέλι ήταν φτηνό και δεν έδινε πολύ εισόδημα. Τι να κάνει τότε; Παραγγέλλει και του στέλνουν γάλα του κοπιού κι' αρχίζει να αλείβη με γάλα τα λουλούδια, όπου έπιγαναν κι' έφορούσαν το νέκταρ ή μέλισσες. Και το αποτέλεσμα ποιά ήταν; Άντι για μέλι, ή μέλισσες άρχισαν να κάνουν βούτυρο, φραϊότατο, κι' ύστερα έσυνήθισαν κι' έφτιαναν διάφορα γλυκίσματα βουτύρου, που τάστειλεν ο 'Αλφόνσος στην Ενώπιη και μισχοπουλιόν τοισαν.

—Μεγάλο έφευρεσι! φώναζαν οι άξιοι ατάι του Μαριού, βέροι Μαρσεγγέζοι κι' αυτοί, όπως είπαμε.

—Αυτό δεν ήταν τίποτε, μπρος στ'άλλα κατορθώματα του 'Αλφόνσου, έσυνέχισεν ο Μάριος. Γιατί μετά τις μέλισσες, εκμεταλλεύτηκε τις άρβανες. Μάλιστα, τις άρβανες. Έπαυσε δηλαδή νεοκολοκυνθια, έκατάσει ολόκληρες. Μα τί να τα κάνει τα νεοκολοκυνθια ο 'Αλφόνσος; Δεν έχουν καμιά αξία, εκτός αν βρίσκονται άπάνω στο λαμό των ανθρώπων και φορούν καπέλλο. Σκέπτεται λοιπόν ο φίλος μου ο 'Αλφόνσος, ξαναασκέπτεται, και σ'σφ σκαρώνει μια έφευρεσι πρώτης γραμμής. Παιώνει και κάνει διαταραχή της νεοκολοκυνθιας με το κλημα των σταφυλιών. Έπιτόλισε δηλαδή νεοκολοκυνθιας με κεντρί από διάφορων έδων κλήματα και το καλοκαίρι έκάρισαν κι' έκαναν νεοκολοκυνθια γεμάτα θανάσιμα κροσί. Κροσί νέκταρ, περίφημο, μπιτολιλαρισμένο σέ φλασιά, έτοιμο για έξαγωγή. Το ίδιο έκαμε ο 'Αλφόνσος και με τα φρούτα. Όποια φρούτα δέντρα είχε άμετρητα το νησί, μα ή άποστάσεις ήταν μεγάλες και δεν μπορούσαν να συντηρηθούν τα φρούτα. Έσάλπισαν. Τι κάνει λοιπόν ο καλός σου ο 'Αλφόνσος; Μπλοιάζει όλα τα όποροφάρα δέντρα με ζαχαροκάλαμο, κι' έτσι τα δέντρα έκαναν πιά, αντί για φρούτα, φρουτί-γλασέ, που κι' εύκολα συντηρούνται και τιμή μεγάλη έχουν.

—Μου' είχες τέτοιον έφευρέτη φίλο, Μάριε! ρώτησαν οι φίλοι του.

—Ο Μάριος έχαιρογγέλασε με άπαισχυντα, κοινωνώντας το κεφάλι του με ύψος άνθρωπον που δεν είχε ακόμα τα σπουδαιότερα άπ' όσα ήξερε.

—Ο λόρδος ιδιοκτήτης του νησιού, συνέχισε ο Μάριος μες, παίρνοντας χλιαπλάσια πειά εισοδήματα άπ' το νησί του, δεν ήξερε πως να εύχαιριστήση τον 'Αλφόνσο. Του έκανε αυξήσει μισθού, μα ο 'Αλφόνσος δεν έδέχτηκε κι' εξήγησε να του δώσει ο λόρδος την εκμετάλλευση των θηρίων, των ζώων και των ψαριών. «Μπράβο! Πολύ εύχαιριστός!» άπάντησε ο λόρδος, συλλογιζόμενος πως από τα θηρία δεν είχε να χάσει τίποτα. Ζημιές έκαναν μόνο. Πάνει λοιπόν ο φίλος μου ο 'Αλφόνσος μια μέρα έναν έλέφαντα, με χιλίες δυσκολίες, τον δένει τον βάσει γάμο, του βγάξει τα δυό χανλιόδοντα και στη θέσι τους του βάσει δυό μακρονά δοντια σιδερένια. Ο έλέφας έφυγε φρομανώντας από το θυμό του, μα σέ τρεις μέρες άρχισαν όλοι οι έλεφαντες του νησιού να τον ζηλεύουν για τα σιδερένια του χανλιόδοντα. Πήγαναν λοιπόν στο κατάστημα του 'Αλφόνσου και φροσούσαν και μούγκραζαν άγρια, σάν κόν να έγύφεναν.

—Ήθελαν να τον ποδοπατήσουν για εκδίκηση; ρώτησαν οι φίλοι του Μαριού.

—Οι έλεφαντες είνε έξυπνο ζώο... Οι έλεφαντες λοιπόν του νησιού, βλέποντας τα σιδερένια δοντια του συναδέλφου τους, εκατάλαβαν πως για τη δουλειά τους το σίδερο ήταν πιο καλό από το έλεφαντόδοντο, κι' έπήγαναν να τους αλλάξει ο 'Αλφόνσος τα δοντια. Τι να κάνει λοιπόν κι' αυτός, αναγκάστηκε ν' ανοίξει επίτηδες... οδοντοιατρείο για τους έλεφαντες. Κι' έτσι εξασφάλισε, χωρίς ποτέν κόπο, χιλιάδες άκάδες έλεφαντόδοντο, που έχει τιμή ίσα με το χρυσάφι σχεδόν... Αυτό θα πη νάχη κανείς θηλυκό μυαλό! συνεφάνησαν οι άξιοι ατάι του Μαριού. Ήμερουμε ός και τους έλεφαντες... —Τους έλεφαντες; είπε με περιφρόνησι ο Μάριος. Οι έλεφαντες είνε σχετικώς ήμερα ζώα. Να ιδίτε τί έκανε με τα λιοντάρια και τις τίγρεις ο 'Αλφόνσος. Πάνει δυό-τρια λιοντάρια και τίγρεις και τα στέλνει στο Ζωολογικό Κήπο του Λονδίνου για ένα χρόνο. Μετά ένα χρόνο τα εξήγησε πάλι πίσω, του τάστειλαν, και τ' απόλασε στο νησί. Και να σέ λίγες μέρες ζεζίνησαν όλα τα θηρία του νησιού κι' έπήγαν στην παραλία που καθότανε ο 'Αλφόνσος...

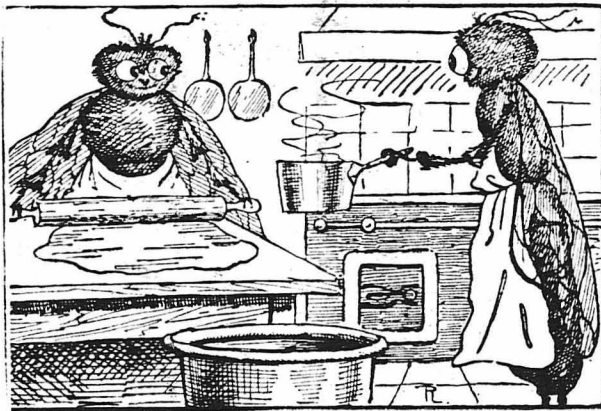
—Γιατί; —Αι, πού να το καταλάβετε! Πρέπει νάχη κανείς μυαλό έφευρέτη, σάν του 'Αλφόνσου, για να νοσή από τέτοια... Γιατί, λέει; Γιατί, φίλο μου, τα θηρία που έγύφισαν από το Ζωολογικό Κήπο, διηγήθηκαν σ' άλλα τί χρουση ζωή έπέρασαν στο Λονδίνο. «Κάθεσαι, τους είπαν, μέσα σ' ένα σιδερένιο κλουβί, το χειμώνα σου σφρώνουν άχρημα, να μην κρυώνης, έχεις καθαριότητα, περιποίηση, τροφή τακτική καφέ-αέρα, ζωή και κόπια και κάθε άπόγευμα έχεις και τα τυχερά σου από τους έπισκέπτες. Ο ένας σου δίνει σουλούφι, ο άλλος γινέο, βλέπεις και κόμοιο, αν άρρωστήσεις σε κερτάζει ο κτηνιατρός, ύμια σου γουστάρει άγορεύεις, μουγκρίζεις, κάνεις και το θηριο και σέ τρέμουν. Ζωή είνε αυτή που κάνουμε τώρα μέσα στη ζούγκλα!» Μόλις τέκωσαν αυτά τάλλα θηρία, έδημοιογήθη στο νησί ένα κίμα μεταναστέψως. Ο 'Αλφόνσος δεν άδειαζε να ζήσει ελατήρια και να εισπράττει ταρά με ούρά, πουλώντας τα θηρία στους διάφορους ζωολογικούς κήπους της Ενώπιης...

—Μουρέ, δεν του γράφεις; Μάριε, του 'Αλφόνσου, να μās στείλη κι' εδω τίποτε θηρία ν' ανοίξουμε θηριοτροφείο και να ζούσαμε μονέμα;

—Ο Μάριος έπήρε ύψος περιόνο: —Πού να του γράφο, στον άλλον κόσμο; —Πέθανε; —Πέθανε; —Από τί; —Τόν έφαγε ή έφευρετικότητά του. Τα εκμεταλλεύονταν όλα. Έβαζε σιδερένια κοντριά και κάδοι σ' άχρημάλια και τα φάρια έπιγαναν κι' εγεννούσαν εκεί μέσα τ' αυγά τους. Και καθώς ζέρετε, βέβαια, αυγά ψαριών είνε ο ταραχιάς, το αυγοτάραχο, το χαβιάρι. Ο 'Αλφόνσος δεν είχε παρά να σφραγίχη τα κοντριά και τους κάδοι και να τα έμπορευεται... Να ιδίτε όπως τί σοφίστηκε για τα γουρούνια. Σφάζεις το γουρούνι, κανείς δυό γουρούνια, κι' ύστερα δεν έχει άλλo. Έτσι δεν είνε; Ο 'Αλφόνσος όμως διέδωσε με τρόπο στο νησί τη ύδα της άδυναμίας, κι' ανοίξε ινστιτούτο καλλονής, στο όποιο έπιγαναν τα γουρούνια για ν' αποκτήσουν καλλιτεχνικές γομμιές στο σφμα τους. Έκοβε λοιπόν ο 'Αλφόνσος από τα μούτια τους μεγάλα κομμάτια και έκανε χοιρομέρια. Ένοσείτα πως τα γουρούνια έλάζωναν πάλι και ξαναπήγαναν στο ινστιτούτο καλλονής κι' ή δουλειά σ' αυτή άφινε στον 'Αλφόνσο μεγάλα κέρδη.

—Μά τέλος πάντων, πως επέθανε αυτός ο άνθρωπος; —Του την έφτιασαν τα φειδία του νησιού, τα όποια άγγαφει άγριως. Ένας βόας λοιπόν —φειδι τεράστιο— σίχωσε επανάστασι μπιτοσεβικιή. «Σύντροφοι, είτε στους άλλους βόας; δεν υποφέρεται αυτή ή κατάσταση. Προλετάριοι όλου του νησιού έννοήτε! Κάτω ή άπια μπιτοσεβικια ή που μās άπομαζάει τον ιδρώτα μας και μās γόθρειναι. Τα φειδία επαναστάτησαν τότε, κι' έφραγαν τον 'Αλφόνσο!

—Κρίμα! —Νά σās πω, συνεπέρανε ο Μάριος. Τόξε παρακάνει κι' ο 'Αλφόνσος, για να πω τη μαύρη αλήθεια. Γιατί ζέρετε τί τους έκανε των φειδιών; Έπειδι εξεστεινονταν πολύ από τη δουλειά, έβγαζαν το δέρμα τους —ζέρετε πως τα φειδία αλλάζον κάθε τόσο ποικάμισο— έβγαζαν λοιπόν το δέρμα τους για να μην ιδρώνουν. Ο καλός μας λοιπόν ο 'Αλφόνσος έπαυσε το δέρμα τους και το μισχοπουλίσσε για παπούτσια πολυτελείας, πορτοφόλια, τσάντες κλπ. Μεγάλος έφευρέτης, έξυπνος οργανωτής, αλλά εκμεταλλεύτης φροβερός... Γι' αυτό και την έταθε!

Η μέλισσα έφτιασαν διάφορα γλυκίσματα, με βούτυρο!...

—Ο Μάριος έπήρε ύψος περιόνο:

—Πού να του γράφο, στον άλλον κόσμο;

—Πέθανε; —Πέθανε; —Από τί; —Τόν έφαγε ή έφευρετικότητά του. Τα εκμεταλλεύονταν όλα. Έβαζε σιδερένια κοντριά και κάδοι σ' άχρημάλια και τα φάρια έπιγαναν κι' εγεννούσαν εκεί μέσα τ' αυγά τους. Και καθώς ζέρετε, βέβαια, αυγά ψαριών είνε ο ταραχιάς, το αυγοτάραχο, το χαβιάρι. Ο 'Αλφόνσος δεν είχε παρά να σφραγίχη τα κοντριά και τους κάδοι και να τα έμπορευεται... Να ιδίτε όπως τί σοφίστηκε για τα γουρούνια. Σφάζεις το γουρούνι, κανείς δυό γουρούνια, κι' ύστερα δεν έχει άλλo.

—Πέθανε; —Από τί; —Τόν έφαγε ή έφευρετικότητά του. Τα εκμεταλλεύονταν όλα. Έβαζε σιδερένια κοντριά και κάδοι σ' άχρημάλια και τα φάρια έπιγαναν κι' εγεννούσαν εκεί μέσα τ' αυγά τους. Και καθώς ζέρετε, βέβαια, αυγά ψαριών είνε ο ταραχιάς, το αυγοτάραχο, το χαβιάρι. Ο 'Αλφόνσος δεν είχε παρά να σφραγίχη τα κοντριά και τους κάδοι και να τα έμπορευεται... Να ιδίτε όπως τί σοφίστηκε για τα γουρούνια. Σφάζεις το γουρούνι, κανείς δυό γουρούνια, κι' ύστερα δεν έχει άλλo.

—Πέθανε; —Από τί; —Τόν έφαγε ή έφευρετικότητά του. Τα εκμεταλλεύονταν όλα. Έβαζε σιδερένια κοντριά και κάδοι σ' άχρημάλια και τα φάρια έπιγαναν κι' εγεννούσαν εκεί μέσα τ' αυγά τους. Και καθώς ζέρετε, βέβαια, αυγά ψαριών είνε ο ταραχιάς, το αυγοτάραχο, το χαβιάρι. Ο 'Αλφόνσος δεν είχε παρά να σφραγίχη τα κοντριά και τους κάδοι και να τα έμπορευεται... Να ιδίτε όπως τί σοφίστηκε για τα γουρούνια. Σφάζεις το γουρούνι, κανείς δυό γουρούνια, κι' ύστερα δεν έχει άλλo.

—Πέθανε; —Από τί; —Τόν έφαγε ή έφευρετικότητά του. Τα εκμεταλλεύονταν όλα. Έβαζε σιδερένια κοντριά και κάδοι σ' άχρημάλια και τα φάρια έπιγαναν κι' εγεννούσαν εκεί μέσα τ' αυγά τους. Και καθώς ζέρετε, βέβαια, αυγά ψαριών είνε ο ταραχιάς, το αυγοτάραχο, το χαβιάρι. Ο 'Αλφόνσος δεν είχε παρά να σφραγίχη τα κοντριά και τους κάδοι και να τα έμπορευεται... Να ιδίτε όπως τί σοφίστηκε για τα γουρούνια. Σφάζεις το γουρούνι, κανείς δυό γουρούνια, κι' ύστερα δεν έχει άλλo.

—Πέθανε; —Από τί; —Τόν έφαγε ή έφευρετικότητά του. Τα εκμεταλλεύονταν όλα. Έβαζε σιδερένια κοντριά και κάδοι σ' άχρημάλια και τα φάρια έπιγαναν κι' εγεννούσαν εκεί μέσα τ' αυγά τους. Και καθώς ζέρετε, βέβαια, αυγά ψαριών είνε ο ταραχιάς, το αυγοτάραχο, το χαβιάρι. Ο 'Αλφόνσος δεν είχε παρά να σφραγίχη τα κοντριά και τους κάδοι και να τα έμπορευεται... Να ιδίτε όπως τί σοφίστηκε για τα γουρούνια. Σφάζεις το γουρούνι, κανείς δυό γουρούνια, κι' ύστερα δεν έχει άλλo.

—Πέθανε; —Από τί; —Τόν έφαγε ή έφευρετικότητά του. Τα εκμεταλλεύονταν όλα. Έβαζε σιδερένια κοντριά και κάδοι σ' άχρημάλια και τα φάρια έπιγαναν κι' εγεννούσαν εκεί μέσα τ' αυγά τους. Και καθώς ζέρετε, βέβαια, αυγά ψαριών είνε ο ταραχιάς, το αυγοτάραχο, το χαβιάρι. Ο 'Αλφόνσος δεν είχε παρά να σφραγίχη τα κοντριά και τους κάδοι και να τα έμπορευεται... Να ιδίτε όπως τί σοφίστηκε για τα γουρούνια. Σφάζεις το γουρούνι, κανείς δυό γουρούνια, κι' ύστερα δεν έχει άλλo.

—Πέθανε; —Από τί; —Τόν έφαγε ή έφευρετικότητά του. Τα εκμεταλλεύονταν όλα. Έβαζε σιδερένια κοντριά και κάδοι σ' άχρημάλια και τα φάρια έπιγαναν κι' εγεννούσαν εκεί μέσα τ' αυγά τους. Και καθώς ζέρετε, βέβαια, αυγά ψαριών είνε ο ταραχιάς, το αυγοτάραχο, το χαβιάρι. Ο 'Αλφόνσος δεν είχε παρά να σφραγίχη τα κοντριά και τους κάδοι και να τα έμπορευεται... Να ιδίτε όπως τί σοφίστηκε για τα γουρούνια. Σφάζεις το γουρούνι, κανείς δυό γουρούνια, κι' ύστερα δεν έχει άλλo.

—Πέθανε; —Από τί; —Τόν έφαγε ή έφευρετικότητά του. Τα εκμεταλλεύονταν όλα. Έβαζε σιδερένια κοντριά και κάδοι σ' άχρημάλια και τα φάρια έπιγαναν κι' εγεννούσαν εκεί μέσα τ' αυγά τους. Και καθώς ζέρετε, βέβαια, αυγά ψαριών είνε ο ταραχιάς, το αυγοτάραχο, το χαβιάρι. Ο 'Αλφόνσος δεν είχε παρά να σφραγίχη τα κοντριά και τους κάδοι και να τα έμπορευεται... Να ιδίτε όπως τί σοφίστηκε για τα γουρούνια. Σφάζεις το γουρούνι, κανείς δυό γουρούνια, κι' ύστερα δεν έχει άλλo.

—Πέθανε; —Από τί; —Τόν έφαγε ή έφευρετικότητά του. Τα εκμεταλλεύονταν όλα. Έβαζε σιδερένια κοντριά και κάδοι σ' άχρημάλια και τα φάρια έπιγαναν κι' εγεννούσαν εκεί μέσα τ' αυγά τους. Και καθώς ζέρετε, βέβαια, αυγά ψαριών είνε ο ταραχιάς, το αυγοτάραχο, το χαβιάρι. Ο 'Αλφόνσος δεν είχε παρά να σφραγίχη τα κοντριά και τους κάδοι και να τα έμπορευεται... Να ιδίτε όπως τί σοφίστηκε για τα γουρούνια. Σφάζεις το γουρούνι, κανείς δυό γουρούνια, κι' ύστερα δεν έχει άλλo.

—Πέθανε; —Από τί; —Τόν έφαγε ή έφευρετικότητά του. Τα εκμεταλλεύονταν όλα. Έβαζε σιδερένια κοντριά και κάδοι σ' άχρημάλια και τα φάρια έπιγαναν κι' εγεννούσαν εκεί μέσα τ' αυγά τους. Και καθώς ζέρετε, βέβαια, αυγά ψαριών είνε ο ταραχιάς, το αυγοτάραχο, το χαβιάρι. Ο 'Αλφόνσος δεν είχε παρά να σφραγίχη τα κοντριά και τους κάδοι και να τα έμπορευεται... Να ιδίτε όπως τί σοφίστηκε για τα γουρούνια. Σφάζεις το γουρούνι, κανείς δυό γουρούνια, κι' ύστερα δεν έχει άλλo.

—Πέθανε; —Από τί; —Τόν έφαγε ή έφευρετικότητά του. Τα εκμεταλλεύονταν όλα. Έβαζε σιδερένια κοντριά και κάδοι σ' άχρημάλια και τα φάρια έπιγαναν κι' εγεννούσαν εκεί μέσα τ' αυγά τους. Και καθώς ζέρετε, βέβαια, αυγά ψαριών είνε ο ταραχιάς, το αυγοτάραχο, το χαβιάρι. Ο 'Αλφόνσος δεν είχε παρά να σφραγίχη τα κοντριά και τους κάδοι και να τα έμπορευεται... Να ιδίτε όπως τί σοφίστηκε για τα γουρούνια. Σφάζεις το γουρούνι, κανείς δυό γουρούνια, κι' ύστερα δεν έχει άλλo.

—Πέθανε; —Από τί; —Τόν έφαγε ή έφευρετικότητά του. Τα εκμεταλλεύονταν όλα. Έβαζε σιδερένια κοντριά και κάδοι σ' άχρημάλια και τα φάρια έπιγαναν κι' εγεννούσαν εκεί μέσα τ' αυγά τους. Και καθώς ζέρετε, βέβαια, αυγά ψαριών είνε ο ταραχιάς, το αυγοτάραχο, το χαβιάρι. Ο 'Αλφόνσος δεν είχε παρά να σφραγίχη τα κοντριά και τους κάδοι και να τα έμπορευεται... Να ιδίτε όπως τί σοφίστηκε για τα γουρούνια. Σφάζεις το γουρούνι, κανείς δυό γουρούνια, κι' ύστερα δεν έχει άλλo.

—Πέθανε; —Από τί; —Τόν έφαγε ή έφευρετικότητά του. Τα εκμεταλλεύονταν όλα. Έβαζε σιδερένια κοντριά και κάδοι σ' άχρημάλια και τα φάρια έπιγαναν κι' εγεννούσαν εκεί μέσα τ' αυγά τους. Και καθώς ζέρετε, βέβαια, αυγά ψαριών είνε ο ταραχιάς, το αυγοτάραχο, το χαβιάρι. Ο 'Αλφόνσος δεν είχε παρά να σφραγίχη τα κοντριά και τους κάδοι και να τα έμπορευεται... Να ιδίτε όπως τί σοφίστηκε για τα γουρούνια. Σφάζεις το γουρούνι, κανείς δυό γουρούνια, κι' ύστερα δεν έχει άλλo.

—Πέθανε; —Από τί; —Τόν έφαγε ή έφευρετικότητά του. Τα εκμεταλλεύονταν όλα. Έβαζε σιδερένια κοντριά και κάδοι σ' άχρημάλια και τα φάρια έπιγαναν κι' εγεννούσαν εκεί μέσα τ' αυγά τους. Και καθώς ζέρετε, βέβαια, αυγά ψαριών είνε ο ταραχιάς, το αυγοτάραχο, το χαβιάρι. Ο 'Αλφόνσος δεν είχε παρά να σφραγίχη τα κοντριά και τους κάδοι και να τα έμπορευεται... Να ιδίτε όπως τί σοφίστηκε για τα γουρούνια. Σφάζεις το γουρούνι, κανείς δυό γουρούνια, κι' ύστερα δεν έχει άλλo.

—Πέθανε; —Από τί; —Τόν έφαγε ή έφευρετικότητά του. Τα εκμεταλλεύονταν όλα. Έβαζε σιδερένια κοντριά και κάδοι σ' άχρημάλια και τα φάρια έπιγαναν κι' εγεννούσαν εκεί μέσα τ' αυγά τους. Και καθώς ζέρετε, βέβαια, αυγά ψαριών είνε ο ταραχιάς, το αυγοτάραχο, το χαβιάρι. Ο 'Αλφόνσος δεν είχε παρά να σφραγίχη τα κοντριά και τους κάδοι και να τα έμπορευεται... Να ιδίτε όπως τί σοφίστηκε για τα γουρούνια. Σφάζεις το γουρούνι, κανείς δυό γουρούνια, κι' ύστερα δεν έχει άλλo.

—Πέθανε; —Από τί; —Τόν έφαγε ή έφευρετικότητά του. Τα εκμεταλλεύονταν όλα. Έβαζε σιδερένια κοντριά και κάδοι σ' άχρημάλια και τα φάρια έπιγαναν κι' εγεννούσαν εκεί μέσα τ' αυγά τους. Και καθώς ζέρετε, βέβαια, αυγά ψαριών είνε ο ταραχιάς, το αυγοτάραχο, το χαβιάρι. Ο 'Αλφόνσος δεν είχε παρά να σφραγίχη τα κοντριά και τους κάδοι και να τα έμπορευεται... Να ιδίτε όπως τί σοφίστηκε για τα γουρούνια. Σφάζεις το γουρούνι, κανείς δυό γουρούνια, κι' ύστερα δεν έχει άλλo.

—Πέθανε; —Από τί; —Τόν έφαγε ή έφευρετικότητά του. Τα εκμεταλλεύονταν όλα. Έβαζε σιδερένια κοντριά και κάδοι σ' άχρημάλια και τα φάρια έπιγαναν κι' εγεννούσαν εκεί μέσα τ' αυγά τους. Και καθώς ζέρετε, βέβαια, αυγά ψαριών είνε ο ταραχιάς, το αυγοτάραχο, το χαβιάρι. Ο 'Αλφόνσος δεν είχε παρά να σφραγίχη τα κοντριά και τους κάδοι και να τα έμπορευεται... Να ιδίτε όπως τί σοφίστηκε για τα γουρούνια. Σφάζεις το γουρούνι, κανείς δυό γουρούνια, κι' ύστερα δεν έχει άλλo.

—Πέθανε; —Από τί; —Τόν έφαγε ή έφευρετικότητά του. Τα εκμεταλλεύονταν όλα. Έβαζε σιδερένια κοντριά και κάδοι σ' άχρημάλια και τα φάρια έπιγαναν κι' εγεννούσαν εκεί μέσα τ' αυγά τους. Και καθώς ζέρετε, βέβαια, αυγά ψαριών είνε ο ταραχιάς, το αυγοτάραχο, το χαβιάρι. Ο 'Αλφόνσος δεν είχε παρά να σφραγίχη τα κοντριά και τους κάδοι και να τα έμπορευεται... Να ιδίτε όπως τί σοφίστηκε για τα γουρούνια. Σφάζεις το γουρούνι, κανείς δυό γουρούνια, κι' ύστερα δεν έχει άλλo.

—Πέθανε; —Από τί; —Τόν έφαγε ή έφευρετικότητά του. Τα εκμεταλλεύονταν όλα. Έβαζε σιδερένια κοντριά και κάδοι σ' άχρημάλια και τα φάρια έπιγαναν κι' εγεννούσαν εκεί μέσα τ' αυγά τους. Και καθώς ζέρετε, βέβαια, αυγά ψαριών είνε ο ταραχιάς, το αυγοτάραχο, το χαβιάρι. Ο 'Αλφόνσος δεν είχε παρά να σφραγίχη τα κοντριά και τους κάδοι και να τα έμπορευεται... Να ιδίτε όπως τί σοφίστηκε για τα γουρούνια. Σφάζεις το γουρούνι, κανείς δυό γουρούνια, κι' ύστερα δεν έχει άλλo.

—Πέθανε; —Από τί; —Τόν έφαγε ή έφευρετικότητά του. Τα εκμεταλλεύονταν όλα. Έβαζε σιδερένια κοντριά και κάδοι σ' άχρημάλια και τα φάρια έπιγαναν κι' εγεννούσαν εκεί μέσα τ' αυγά τους. Και καθώς ζέρετε, βέβαια, αυγά ψαριών είνε ο ταραχιάς, το αυγοτάραχο, το χαβιάρι. Ο 'Αλφόνσος δεν είχε παρά να σφραγίχη τα κοντριά και τους κάδοι και να τα έμπορευεται... Να ιδίτε όπως τί σοφίστηκε για τα γουρούνια. Σφάζεις το γουρούνι, κανείς δυό γουρούνια, κι' ύστερα δεν έχει άλλo.

—Πέθανε; —Από τί; —Τόν έφαγε ή έφευρετικότητά του. Τα εκμεταλλεύονταν όλα. Έβαζε σιδερένια κοντριά και κάδοι σ' άχρημάλια και τα φάρια έπιγαναν κι' εγεννούσαν εκεί μέσα τ' αυγά τους. Και καθώς ζέρετε, βέβαια, αυγά ψαριών είνε ο ταραχιάς, το αυγοτάραχο, το χαβιάρι. Ο 'Αλφόνσος δεν είχε παρά να σφραγίχη τα κοντριά και τους κάδοι και να τα έμπορευεται... Να ιδίτε όπως τί σοφίστηκε για τα γουρούνια. Σφάζεις το γουρούνι, κανείς δυό γουρούνια, κι' ύστερα δεν έχει άλλo.

—Πέθανε; —Από τί; —Τόν έφαγε ή έφευρετικότητά του. Τα εκμεταλλεύονταν όλα. Έβαζε σιδερένια κοντριά και κάδοι σ' άχρημάλια και τα φάρια έπιγαναν κι' εγεννούσαν εκεί μέσα τ' αυγά τους. Και καθώς ζέρετε, βέβαια, αυγά ψαριών είνε ο ταραχιάς, το αυγοτάραχο, το χαβιάρι. Ο 'Αλφόνσος δεν είχε παρά να σφραγίχη τα κοντριά και τους κάδοι και να τα έμπορευεται... Να ιδίτε όπως τί σοφίστηκε για τα γουρούνια. Σφάζεις το γουρούνι, κανείς δυό γουρούνια, κι' ύστερα δεν έχει άλλo.